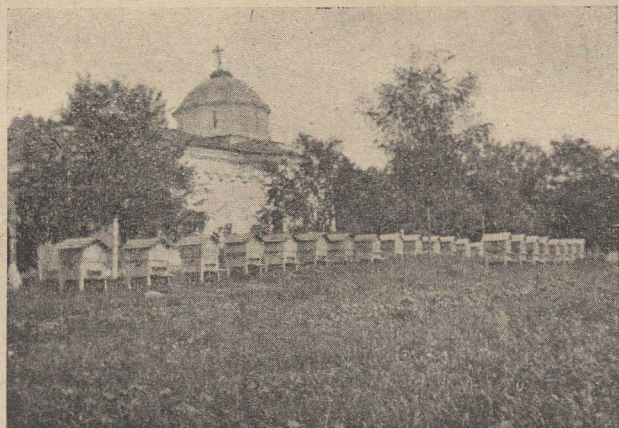

Селянитѣ отъ Присово участвували съ труда и даренията си за съграждане, подържане и обзавеждане на св. обителъ, дарявайки достатъчно земя, добитѣкъ и други сръдства. Така се е запазвало презъ вѣковетѣ благотворното влияние на манастира „Св. Архангелъ“ за християнитѣ.

За съжаление, сведения за живота, развитието и братството въ манастира до днесъ не сж намѣрени и запазени.

Старинитѣ около манастира показватъ, че нѣкога околнитѣ мѣста били покрити съ непристъпни гори. Северно отъ манастира има естествена могила, наречена Старата могила, и на върха ѝ се виждатъ развалини. Споредъ преданието, на този върхъ първоначално се намиралъ, по образеца на сръдновѣковнитѣ кули и замъци, манастира. Могилата затваря долината и се опира на рѣката. Ясно е, че тукъ

Манастирътъ „Св. Архангелъ“ край с. Присово.

е имало стражарница, която пазѣла входа на дола, въ който намирало спасение околното население.

При настѣпването на мирни времена, когато скиптицитѣ-грабители по една или друга причина липсвали, манастирътъ напусналъ тѣсното и урвесто мѣсто Мечинъ долъ и Мечата урва, па се премѣстилъ долу покрай рѣката, гдето имало воденица и стопанство. За това ни говори запазенитѣ надписъ надъ вратата на сегашната църква, дето е отбелязано, че е построена тамъ първо на 1589 при Търновския митрополитъ *Арсений* (1530 — 1595).

Въ българско време манастирътъ билъ надаренъ отъ царетѣ съ имоти, отъ които се издържалъ. Но, когато дошли турцитѣ, положението се измѣнило. Къмъ 1595 до 1695 г., въ смущенията, които ставали около Търново — Възстанието на *Тодоръ Балина*, *Павелъ Джоржичъ*, *Шишманъ III*, *Братя*